

lem 1½ mia. kr. og 2 mia. kr. Velbekomme! Jeg håber ikke, CD skal have ret mange flere af den slags indrømmelser i forbindelse med finanslovsforliget.

Sonja Albrink (CD):

Jamen jeg vil da glæde hr. Frank Aaen med at sige, at det er et godt forslag. Vi går ind for intentionerne i forslaget, vi støtter det, og jeg vil ikke redegøre nærmere for, hvad lovforslaget går ud på, da jeg tidligere har gjort det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Som det allerede er blevet nævnt, er dette lovforslag en udløber af finanslovaftalerne for 1998. Jeg tror, det vil være nyttigt, om man, når man betragter de enkelte forslag, også ulejlig sig med at se på det samlede budget for 1998 og på de samlede ændringer og måske lægge mere vægt på helheden end på de enkelte detaljer.

Med disse ord skal jeg sige, at jeg selvfølgelig vil medvirke konstruktivt til et fornuftigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, skattekontrolloven, selskabskatteoven, fondsbeskatningsloven, afskrivningsloven, kulbrinteskatteopkrævningsloven og lov om kommunal indkomstskat. (Statens overtagelse af selskabsligningen).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Også dette forslag er et resultat af forhandlingerne om finansloven for 1998 mellem regeringen og henholdsvis CD og SF.

Forslaget om statens overtagelse af ansvaret for selskabsligning fra kommunerne har baggrund i, at der gentagne gange er konstateret store forskelle i kommunernes selskabsligning, og i Rigsrevisionens påtale om det uacceptable i, at det ikke har været muligt gennem en frivillig løsning at få oplysninger om kommunernes ressourceanvendelse til skatteligningen.

Også den almindelige udvikling i de internationale vilkår for virksomhedernes aktiviteter og transaktioner har ligget til grund for forslaget.

I Socialdemokratiet er vi fuldt ud klar over, at der er tale om et særdeles følsomt område, og lovforslaget er heller ikke udtryk for nogen form for mistillid til kommunerne generelt eller til personalet i de kommunale skatteforvaltninger. Men vi har følt et behov for at forstærke den udvikling i retning af større kompetence til de statslige myndigheder i ligningen af de større internationalt baserede selskaber, som allerede er i gang. Det skal fortsat ske i samarbejde med kommunerne og således, at der for de store og effektive kommuners vedkommende i realiteten ikke vil ske nogen ændringer. Men forskellen til de mindre effektive kommuner er uacceptabelt stor, og det er det, der skal rådes bod på.

Den endelige løsning skal findes efter indgående forhandlinger på flerårsbasis af vilkårene for selskabsligningen, herunder de nødvendige og kvalificerede ressourcer. Der har hidtil været mange misforståelser i den offentlige debat, og det er derfor vigtigt at understrege, at der ikke er tale om et forslag, der har det sigte at skaffe et bestemt provenu i statskassen. Det er ikke det, det handler om, det er ligningens effektivitet og en klargøring af ansvaret herfor.

Erfaringer fra udlandet, hvor selskabsligningen typisk foregår i statsligt regi, viser, at kontrollen med de større selskaber – herunder kontrol med de internationale beskatningsforhold – kræver en større specialisering, end det er muligt at opnå gennem en decentral indsats. Dette forhold er allerede aktualiseret gennem det forslag til ændring af skattekontrolloven vedrørende transferpricing, som er til behandling her i Tinget. Endelig vil jeg understrege, at

forslaget ikke lægger op til en ændret fordeling af provenuet for selskabsligningen.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Peter Brixtofte (V):

Venstre vil gerne medvirke i en debat om, hvordan vi kan få en effektiv ligning af både personer og selskaber, men vi må afvise dette forslag, fordi det er et dårligt forslag. Det er et dårligt forslag set med skatteborgerens øjne, fordi det fører til en dårligere ligning, og det er et dårligt forslag, fordi det fører til, at vi får ødelagt den kommunale forvaltning af selskabsligningen. Og vi får Told og Skat-regioner, som i virkeligheden ikke har de rigtige ressourcer.

Det er også ødelæggende for retsbevidstheden, at man indfører en adskillelse af ligningen af hovedaktionærer og de firmaer, de pågældende er hovedaktionærer i. Det rammer hele vores retssikkerhed, fordi man får forskellige klageinstanser og et forskelligt antal klageinstanser, alt afhængig af om man er organiseret som et personligt selskab eller som et aktieselskab.

Det er sådan i dag, at kommunerne har ligningen af både personer og erhvervsvirksomheder, både selskaber og firmaer, som er drevet som personligt ejede firmaer. Det betyder, at i den kommunale ligning kan man få øje på den sammenhæng, der er mellem en hovedaktionær i et firma og firmaet, fordi det er den samme myndighed, der ligner både hovedaktionæren og det firma, vedkommende er hovedaktionær i. Men når man nu adskiller tingene, betyder det, at Told og Skat-regionerne skal tage sig af aktieselskaberne. Der er 70.000 aktieselskaber i Danmark, og langt, langt de fleste er små selskaber med én hovedaktionær, som kan være en smedemester, en bagermester, eller hvad det nu kan være, som bor i den samme kommune, hvor firmaet er hjemmehørende. Men nu adskiller man tingene, så ligningen af ejeren foregår i kommunen, og ligningen af firmaet foregår i Told og Skat-regionen et andet sted. Det betyder, at når der skal ankes, kan man ikke, når det drejer sig om firmaet, anke gennem skatteankenævnet, men er nødt til at gå direkte til Landsskatteretten, hvorimod man som hovedaktionær godt kan anke gennem det lokale skatteankenævn.

Det er sådan set ret tilfældigt, om man er organiseret som personligt firma eller som aktieselskab. Er man organiseret som personligt firma, kan man anke gennem skatteankenævnet, og så skal man gennem tre led. Men hvis man tilfældigvis har omdannet sit lille bagerfirma til et aktieselskab, er der kun to led, for så skal man gå direkte til Landsskatteretten. Det er udtryk for en utrolig forskelsbehandling, og er en følge af en utrolig mistillid til de kommunalt ansatte, til de dygtige folk ude i kommunerne, som har med ligning at gøre. Der er over 5.000 dygtige kommunalt ansatte, som varetager den opgave i dag, og de gør det godt. Der er ikke nogen af de undersøgelser, jeg har set, som på nogen måde rokker ved den konklusion.

Vi har en fin og effektiv selskabsligning, selv om alle er enige om, at vi gerne vil forbedre den. Det vil kommunerne bl.a., og der er indgået en aftale mellem Skatteministeriet og Kommunernes Landsforening om at forbedre ligningsarbejdet. Den aftale er i fuld gang, den gælder frem til år 2001, og alle er interesserede i at gøre ligningen bedre. Men alligevel laver man et aftalebrud over for Kommunernes Landsforening, som er tåbeligt og ødelæggende for selskabsligningen. Derfor opnår man det modsatte af, hvad der er hensigten, og derfor vil jeg appellere til, at man tænker sig godt om. Vi er parat til at samarbejde om et kompromis om dette problemområde.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Brixtofte, om han ikke er enig i, at vi her i Kongeriget Danmark har den samme selskabsskattesats i hele landet, og om hr. Peter Brixtofte ikke også er enig i, at der gennem flere år er konstateret forskelle i ligningseffektiviteten fra kommune til kommune. Er det ikke interessant, at en virksomhed, som er i stand til at sende kapitalen rundt om Jorden op til flere gange i minuttet, ved at flytte 10 kilometer fra én kommune til en anden kan nedbringe sin skat? Og gør det derfor ikke indtryk på hr. Peter Brixtofte, når det er sådan, at når kommunerne derfor gentagne gange er blevet spurgt, om de vil oplyse deres ressourcemand, har de ikke villet det? Gør det ikke indtryk, at statsrevisorerne i deres bemærkning til Rigsrevisionens rapport herom fra maj siger:

»Statsrevisorerne må konstatere, at det ikke har været muligt at finde en frivillig løsning på

at få oplysninger om kommunernes ressourceanvendelse til skatteligning eller på at anvende omsætningsbaserede måltal, så kommunernes ressourceindsats koncentrerer om den væsentligste del af ligningen. Da spørgsmålene er af stor betydning for en ensartet ligning, skal statsrevisorerne henstille til ministeren og Folketinget at finde en løsning, eventuelt gennem lovgivning.«

Gør det ikke indtryk på hr. Peter Brixtofte? Og mener hr. Peter Brixtofte, at ministeren og Folketinget skal sidde statsrevisorernes henstilling overhørig?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I hr. Peter Brixtoftes tale beskrev han forholdene ude i kommunerne, så det kunne lyde, som om alt var perfekt, der var stor ros til alle, og der var en fuldstændig strømlinet gennemgang af virksomhedsligningen, osv. Men det rimer jo ikke rigtig med det, vi har erfaret fra rapporterne. Der er meget store forskelle fra kommune til kommune, og det er jo noget, vi er nødt til at tage højde for herinde.

Jeg synes også, at når man har lyttet til de deputationer, vi har haft på besøg i Skatteudvalget, har de alle sammen beskrevet, at der er personalemangel. Der er et vakuum på 600 personer, som man mangler ude i kommunerne. Men hvis de er så fantastisk gode til at ligne, og hvis alting er så godt, kan de da ikke mangle 600 medarbejdere, og så er der da ingen grund til at ansætte flere. Derfor forstår jeg ikke rigtig hr. Peter Brixtoftes store skønneri af forholdene ude i kommunerne, for der er bevisligt meget store forskelle, som er et retssikkerhedsproblem for skattesystemet, og at der mangler et så stort antal ansatte, tyder i hvert fald på, at der må være noget galt.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Der vil altid være forskel på effektiviteten i ligningen. Det er der fra den ene Told og Skat-region til den anden, og der er også store forskelle fra den ene kommune til den anden kommune.

Så kan man selvfølgelig diskutere, hvordan man kan måle det. Man måler det i dag på antallet af ændringer, altså hvor mange gange man forhøjer selskabernes indkomster eller sænker dem, og så siger man, at den kommune, der forhøjer de fleste antal gange, har den mest

effektive ligning. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at der er kommuner, der arbejder sammen med de lokale firmaer med henblik på at sikre, at skemaerne bliver udfyldt korrekt, og opfylder den oplysningspligt, de har over for firmaerne for at sikre, at der ikke bliver lavet fejl. De kommuner, der forhindrer, at der bliver lavet fejl, bliver altså lige pludselig kaldt ineffektive, fordi de gennem deres samarbejde med firmaerne har sikret, at der blev selvangivet korrekt, og derfor kan jeg ikke bruge den statistik til ret meget. Den duer ikke, og det, man gør nu, er en hån mod de over 5.000 kommunalt ansatte i skatteadministrationen, vi har i Danmark. Det er urimeligt, fordi de gør et fantastisk godt stykke arbejde.

Det er rigtigt, at der mangler 600 skatterevisorer, men jeg vil spørge fru Elisabeth Arnold: Får vi lige pludselig yderligere 600 skatterevisorer som følge af dette forslag? I forvejen mangler Told og Skat 800 skatterevisorer, men får man løst personaleproblemet ved at lave denne ændring?

Jeg kan simpelt hen ikke forstå det. Det er vanvittigt, det forslag, der ligger her. Det er tåbeligt i forhold til retssikkerheden. Man ødelægger selskabsligningen. Man får færre indtægter. Der er mindre retfærdighed, og firmaerne bliver dårligt behandlet. Og det er alt sammen noget, man har lavet i en sen natte-time uden overhovedet at tænke sig om. Derfor opfordrer jeg regeringen og partierne til at tænke sig om.

Vi er nødt til at lave noget, der er bedre. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt som Folketing at lave det her.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne bare her have hr. Peter Brixtofte til at bekræfte eller afkræfte, om han mener, at der ikke er forskel i den effektivitet, kommunerne ligner selskaber med.

Så kan hr. Peter Brixtofte finde alle mulige anvendelser af de dér tal. Problemet er jo, at man ikke kan kontrollere forskellene i tallene, fordi kommunerne ikke vil oplyse om deres ressourceanvendelse.

Så vil jeg også sige, at jeg bliver altså helt øm om hjertet, når jeg hører hr. Peter Brixtofte tale om de offentligt ansatte i skatteforvaltningerne. Jeg plejer ellers at høre, at hr. Peter Brixtofte vil afskedige helt op til 40.000 de steder, og så står hr. Peter Brixtofte her og siger, at der er tale om

en hån mod de ansatte. Jeg vil bare sige til hr. Peter Brixtofte, at det ligner ikke noget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil sige til hr. Peter Brixtofte, at jeg nævnte personalesituationen, for den nævnte hr. Peter Brixtofte ikke i sin egen ordførertale. Jeg synes da, det må være et problem for de kommunale skatteforvaltninger, at de ikke kan skaffe de højt kvalificerede skatterevisorer, for jeg giver hr. Peter Brixtofte ret i, at der er mange udmærkede folk rundt omkring i skatteadministrationen, som gør et kæmpestort arbejde. Men det faktum, at kommunerne siger, at de mangler 600 mennesker, må dog betyde, at der er ting, der ikke bliver gjort til kommunernes tilfredshed. Ellers var der jo ingen grund til at avertere efter de pågældende mennesker.

Det ville klæde hr. Peter Brixtofte, hvis han dog medgav, at det faktum, at kommunerne mangler 600 ansatte, afspejler en eller anden form for behov, som ikke bliver opfyldt i dag. Det må da give anledning til en vis eftertanke.

Til sidst vil jeg blot sige til hr. Peter Brixtofte, at han nævnte i sit første indlæg, at han ville lægge op til et kompromis. Jeg vil gerne høre, hvad det kompromis skulle bestå i. Sådan som jeg hørte det, var hr. Peter Brixtoftes ønske, at vi stod ved status quo, og det er, så vidt jeg kan se, ikke noget kompromis.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Nu ved jeg godt, at der ude i kommunerne er mange forskellige opfattelser af, hvad en aftale er; det kan vi jo læse i aviserne i øjeblikket. Men i hvert tilfælde er der indgået en aftale mellem skatteministeren og Kommunernes Landsforening, som rækker frem til år 2001, med henblik på at nå det fælles mål, vi er enige om: at forbedre selskabsligningen. Der er ingen, der siger, at vi ikke kan forbedre den; jeg siger ikke, at den er perfekt. Jeg siger, at vi kan godt forbedre den, og der er en aftale mellem Kommunernes Landsforening og Skatteministeriet om, at man skal nå det mål.

Der er en række punkter, som skal gennemføres for at nå en forbedring, og man har i budgettet for 1998 sat af til flere folk inden for selskabsligningen. Alle medlemmer af Skatteudvalget har i dag fået bekræftet, at sådan er det. Man har viljen til at gøre noget ved det her.

Så kunne jeg jo godt bare opfordre til, at man ville overholde en aftale herinde i Folketinget, at regeringen ville overholde den aftale, de har med kommunerne. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man ikke vil overholde den.

Det er fuldstændig korrekt, at kommunerne mangler ca. 600 skatterevisorer, men mit modspørgsmål er: Jamen kommer de frem, fordi man laver om på det her, når man overfører opgaven til Told og Skat og indfører nye bureaukratiske problemer, fordi man nu skal adskille ligningen af hovedaktionærer fra ligningen af selskaberne?

Det er vanvittigt. Man forøger problemet, og samtidig skaber man en dårlig retssikkerhed, fordi det er sådan, at man nu afskaffer et ankeled for en lang række virksomheder, hvor de så bare tilfældigvis har omdannet sig til aktieselskaber i stedet for at være personligt ejede firmaer. Så der er forskelsbehandling, og det er dårligt gennemtænkt. Det er simpelt hen for ringe, og jeg kan godt fortælle, at lige så snart folketingsvalget er overstået, bliver det her lavet om, så I kan gøre, hvad I vil.

Flemming Hansen (KF):

Det er et ganske udsædvanligt lovforslag, vi behandler her i dag. Man nægter at tro, at det er skatteministeren, der har lavet det. Jeg kan godt se, at han lægger navn til, men jeg er overbevist om, at det er noget, der er foregået i en forhandling mellem finansministeren, CD og De Radikale i et øjeblik, hvor de har været stærkt uligevægtige alle sammen.

Jeg vil gerne sige klart: Vi kan under ingen omstændigheder støtte dette lovforslag i den nuværende form. Vi har i dag i den konservative folketingsgruppe brugt meget lang tid på at diskutere lovforslaget, for vi synes, det er et meget vigtigt lovforslag. Jeg skal derfor sige til regeringen og regeringspartierne – De Radikale og også CD – at vi meget gerne vil forhandle om at lave noget ordentligt. Vi vil gerne give det her en seriøs behandling.

Jeg har forstået – sidst på hr. Jacob Buksti – at det er ikke, fordi der er penge i det, sådan i den nuværende eller den kommende finanslov, så derfor er der altså ingen grund til at haste det igennem Folketinget.

Vi synes f.eks. – for at besvare et af de spørgsmål, fru Elisabeth Arnold stillede hr. Peter Brixtofte – at det vil være naturligt at tage børsnoterede selskaber ind i en ny form. Det kan godt være, det skal være Told og Skat, det

kan være, det skal være i en anden form. Vi synes også, det var naturligt at medtage ikke børsnoterede selskaber, som er international relaterede, dem, om hvilke hr. Buksti siger, at kapitalen farer rundt om Jorden to gange i minuttet; det synes vi er helt rigtigt. Vi synes også, det skulle gælde koncerner med selskaber i flere kommuner; det er helt rigtigt. Og der kan være mange flere. Dem vil vi gerne være med til at se på og forhandle om, og det lægger jeg så op til og giver skatteministeren besked på.

Men det lovsjusk, der er lavet her – det er fuldstændig ufatteligt for os, at man vil tvinge det igennem, som om det var et finanslovforlig. Det kan da godt være, det er det, men da der ikke er penge i det, kan det jo lige så godt vente en måned eller to. Så jeg tilbyder skatteministeren og partierne, at vi kan lave noget ordentligt, og jeg synes da, det var rimeligt, hvis skatteministeren, f.eks. som det er kutyme her i Folketinget, tog organisationerne ind til samtale, til et møde og også tog de politiske partier som Venstre og De Konservative med ind.

Der er 300.000 virksomheder i Danmark i dag. Omkring 70.000 af dem drives i selskabsform. Omkring 1.000 af dem er store selskaber, som jeg her beskrev. Resten er typisk bagermesteren, som driver sin forretning i ApS-form, fordi det har han nu altså valgt, enten fordi han var bange for sin kapital, eller fordi han tjente for meget. Helt ærlig sag. Han skal altså nu have en anden instans, når han klager over tingene – han skal direkte til Landsskatteretten – end hvis han drev den som selvstændig uden at være i selskabsform.

Jeg vil godt vide, hvor mange flere mennesker der skal ansættes i Landsskatteretten, for det bliver ikke få.

At man yderligere vil fjerne nærhedsprincippet er en ting, som undrer mig, og som jeg nævner her nu fra talerstolen, fordi jeg har jo haft den glæde mange gange at være ude at diskutere med skatteministeren hos skatterevisorerne og skattecheferne, og hvad ved jeg – de har så mange organisationer – og dér har jeg hørt skatteministeren gang på gang sige: Jamen vi går ind for nærhedsprincippet. Skattevæsenet i den lokale kommune skal være nogle, man ikke er bange for at henvende sig til og tale med. Nu skal det altså, bare fordi man er bagermester og driver et lille ApS, lægges fjernt fra borgerne. Det er det omvendte nærhedsprincip, som skatteministeren hermed lægger navn til.

Jeg vil konkludere og sige, at når der ikke er noget provenu i det her – det siger hr. Jacob Buksti, og det står heller ikke i lovforslaget – hvorfor skulle vi så ikke være enige om, at det vil vi gerne forhandle på plads? Det er et tilbud, jeg giver partierne. 1. februar, 1. marts – vi vil gerne være med. Vi vil gerne i den konservative gruppe medvirke til at lave noget ordentligt, men hvis der er en skjult dagsorden, som jo er set før fra regeringens side, om, at nu skal der altså ansættes et hav af nye mennesker i Told og Skat, og jeg tør vædde på, at der ikke bliver afskediget én i kommunerne, så er det ubehageligt at diskutere med regeringen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var prisværdigt klart, at den konservative ordfører sagde, at man gerne ville forhandle med regeringen om at lave et ordentligt gennearbejdet udspil, som man ikke mente det her var.

Men så synes jeg, hr. Flemming Hansen modsagde sig selv lidt, for han sagde, at han på den ene side meget gerne ville være med til at lægge en del af ligningen over i regionerne eller i det statslige regi: større virksomheder, der var internationalt baseret, osv. osv. På den anden side gik Det Konservative Folkeparti varmt ind for nærhedsprincippet i enhver henseende.

De to ting kan jo ikke rigtigt kombineres. Hvis man har et firma, der ligger i en lokal kommune – det gør sådan nogle jo altid, de ligger jo altid et eller andet sted – og hvis de er af en størrelsesorden og en internationaliseringsgrad, som gør, at de bør ligned centralt, jamen så kan man jo ikke samtidig tilgodese nærhedsprincippet.

Derfor vil jeg gerne have en klagørelse fra den konservative ordfører. Hvad mener De Konservative om det?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, det kunne jeg også godt lide at vide. Så jeg skal nøjes med at spørge, om hr. Flemming Hansen kan forklare, hvorfor der er forskel i den ligningsmæssige effektivitet fra kommune til kommune, og dernæst om det er acceptabelt, at der er de her forskelle? Om hr. Flemming Hansen er enig i, at de udenlandske erfaringer viser, at kontrollen med større selskaber, herunder kontrollen med de internationale beskatningsforhold, kræver en specialisering, som det

ikke er muligt at opnå med en decentral indsats?

Endelig har jeg det også ligesom fru Elisabeth Arnold, at jeg er sådan lidt rundt på gulvet med, hvordan og hvorledes jeg skal forstå det, hr. Flemming Hansen siger. For det første er tonefaldet meget stærkt, og så siger hr. Flemming Hansen samtidig, at han vil være villig til at lave kompromis.

Det er sådan, at det, hr. Flemming Hansen står og siger, synes jeg tyder på, at hr. Flemming Hansen slet ikke har læst forslaget, eller i hvert fald har han ikke forstået det, for det bygger jo netop på, at man skal lave et samarbejde, man skal lave forhandlinger, man skal lave kontrakter med kommunerne. Så hvor er forskellen i forhold til det, hr. Flemming Hansen sagde?

Og helt galt går det jo til sidst, da hr. Flemming Hansen så taler om en skjult dagsorden. Det kunne jo være, det var hr. Flemming Hansen, der har en. Der spørger hr. Flemming Hansen, som jeg opfattede det, om det går ud på, at der skal ansættes flere folk i Told og Skat og ingen afskediges i kommunerne. Jeg troede, et af problemerne var, at der var for få ressourcer både i kommunerne og i Told og Skat.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal forsøge at holde mig inden for de 2 minutter, jeg tror jeg har til rådighed – er det ikke 2 minutter? – og svare på de to spørgsmål, først og fremmest om nærhedsprincippet.

Til fru Elisabeth Arnold: Jeg sagde, at når jeg har været ude at diskutere med skatteministeren, er det en af de ting, skatteministeren gang på gang siger, at det er vigtigt, at vi har en kommunikation for skattevæsenet lokalt med virksomhederne. Og det er jo især de mindre virksomheder, der har brug for det.

Jeg tror ikke, Novo Nordisk har brug for at kommunikere med nogen. Derfor siger jeg: Tag dog imod det tilbud, og lad dog så de mindre virksomheder blive ude, hvor de har det ganske udmærket, og hvor det fungerer godt.

Til hr. Buksti skal jeg sige: Det er jo meget morsomt at blive ved med at sige det med, at der er forskel på ligningen. Jeg mener også, at der er væsentlig forskel på ligningen i de forskellige told- og skatteregioner, og jeg synes, jeg oplever, at Told og Skat taber et hav af sager ved Landsskatteretten. Så at de er så vidunderlige, har jeg nu svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen jeg vil bare sige til hr. Flemming Hansen: Det er altså ikke et teoretisk problem, når det er sådan, at man som jeg sidder i Ligningsrådet, og vi den ene gang efter den anden må sidde og behandle manglende målopfyldelse, større grad af ligningsmæssige forskelle, ineffektivitet i ligningen, og så kan vi ikke, selv om vi spørger, få at vide, hvad det begrundes i, fordi vi ikke kan få oplysninger om, hvordan kommunerne anvender de ressourcer, der sættes af.

Så det er da et reelt problem. Det, hr. Flemming Hansen siger, forudsætter faktisk, at kommunerne vil medvirke, og det har de ikke hidtil villet.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Altså jeg må sige, at hvis man nu synes, demokratiet er en meget god form – og det synes de fleste af os jo – så er det utroligt, at hr. Jacob Buksti bliver ved at gentage det samme spørgsmål.

Jeg har flere gange fra talerstolen sagt: Lad os dog sætte os sammen og lave noget ordentligt. Vi kan ikke nå det på 3 minutter, det, som man har lavet i regeringen. Men lad os dog sætte os sammen inden den 1. februar og lave noget fornuftigt. Det vil vi gerne være med til. Jeg har hørt hr. Peter Brixtofte sige det samme.

Så lad dog være at køre rundt i det her, der skal vedtages efter en halv times forhandlinger mellem finansministeren og nogle forkølede mennesker fra De Radikale og CD. Det er der ikke fornuft i. Tag dog imod et godt tilbud.

Jes Lunde (SF):

Jeg opfatter egentlig ikke, at der er nær så stor dramatik i det her forslag, som ordførerne for Venstre og De Konservative lægger op til.

For mig at se er det sådan, at hvis en selskabsligning fungerer godt ude i kommunerne i øjeblikket – man har tag på det, man får det gjort effektivt – så er der jo ingen grund til at ændre voldsomt meget på det.

Omvendt ved vi også, at der er mange kommuner, som ikke magter opgaven, måske fordi kommunerne er små, måske fordi de har nogle selskaber, der er så komplicerede med internationale transaktioner, at de ikke formår at overskue det lokalt. Og det er dér, der er brug for at lave ændringer i systemet.

Måske kunne man i virkeligheden vende hele modellen om og sige, at det, der var brug for, var en bemyndigelse til skatteministeren til at gribe ind, dér hvor der var brug for det, og tage ligningen over i statsligt regi, ligningen af store komplicerede sager, som man ikke har den nødvendige ekspertise til lokalt, eller hele ligningen i en kommune, hvis kommunen viser manglende vilje til at løse opgaverne ordentligt.

Vi er helt åbne over for, hvordan man skal gøre det her i praksis, men selve det princip, som skatteministeren beder om tilslutning til her: at staten går ind på selskabsligningsområdet, er vi positive over for. Det har været SF's politik siden 1985.

Så hvis der er nogen, der siger, at det her er noget, der er kommet som en tyv om natten, og noget, som man ovre i Finansministeriet har fundet på i en paniktime, hvor man var uligevægtig – og alt muligt andet, som jeg hører nogle sige – så vil jeg gerne dementere det. Det har været SF's vedtagne politik i 12 år, at vi ønsker et øget statsligt element i ligningsarbejdet her for at få større effektivitet ind i det. På den måde, som det foregår på i øjeblikket, er det simpelt hen alt for mange indtægter, som samfundet ikke får.

Men det er meget vigtigt for os at understrege, at de gode faglige miljøer, der findes mange steder – de steder, hvor kommunerne har taget denne opgave seriøst, dér, hvor det fungerer godt, dér, hvor man har opbygget en ekspertise – selvfølgelig ikke må blive slået i stykker af den måde, vi nu foretager omlægningerne på. Vi skal gøre det på en klog måde, sådan at det, vi får ud af det her, alene er gevinster, alene er en mere effektiv ligning.

Det tror jeg også er skatteministerens hensigt med det her; den er ikke at lave en eller anden paladsrevolution, hvor vi vælter alle skriveborde i de kommunale forvaltninger. Hvorfor i al verden skulle vi gøre dét? Det kan ingen have nogen interesse i. Hensigten er bare at få en mere effektiv og ensartet ligning på selskabskatteområdet, og det tror jeg også på at vi kan nå til enighed om.

Jeg kan dog forstå, at Venstre og De Konservative nu er begyndt at interessere sig en lille smule for det her, for man kommer nu med et tilbud til os andre om, at man vil godt være med til at kigge på det, og det er da i orden, men kan vi så ikke få at vide mere konkret, hvad det er, man gerne vil foretage af omorganiseringer på feltet her. For hvis Venstre og De

Konservative har nogle konkrete forslag til, hvordan de vil gøre det, kan vi da snakke om det.

Det, jeg har hørt indtil nu, er bare, at man ikke vil ændre noget. Og hvis man ikke vil ændre noget, må jeg sige, at det standpunkt kan man jo have, men så er det ikke noget udspil til et kompromis, så er det et udspil til, at vi bare må håndtere det i den kreds, der nu er blevet enig, og vi er jo altså et flertal, som er blevet enig om at omorganisere det her.

Så hvis Venstre og De Konservative vil deltage i debatten her, vil jeg bede dem om at tage det udgangspunkt, at vi er et flertal, der er enig om et øget statsligt element for at få en mere effektiv ligning på det her område, for det er grundlaget for debatten, og det er også sådan, det bliver.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger af hr. Kim Behnke, hr. Peter Brixtofte og hr. Flemming Hansen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når man hører hr. Jes Lundes beskrivelse af, hvad det her forslag går ud på, så skulle man tro, at det, vi har til behandling i dag, var et beslutningsforslag, for hr. Jes Lunde står og beskriver, at der er nogle principper, som SF er glad for, og siger, at nu må vi have sat det her i gang osv.

Men hr. Jes Lunde og SF bør være opmærksomme på, at når dette lovforslag er blevet vedtaget efter en tredjebehandling og bliver sendt over til statsministeren, så er der endnu en lov i Danmark, og så er der nogle virksomheder, nogle kommuner og nogle mennesker, der får konsekvenser af det her. Det er ikke bare en debat, man sætter i gang. Der er faktisk nogle mennesker, der kan blive dømt ved domstolene, og i den forbindelse har jeg et spørgsmål til hr. Jes Lunde:

Hvis man nu forestiller sig, at en hovedaktionær ved den lokale skatteligning eksempelvis får en afgørelse, hvor en transaktion godkendes, men at den praksis eller regnskabsdisponering, der har fundet sted i det selskab, hvor han eller hun er hovedaktionær, så efterfølgende underkendes, hvad skal manden eller kvinden så gøre?

Når man altså sidder med to forskellige afgørelser af samme spørgsmål, hvad skal man så

gøre? Det spørgsmål vil der være tusinder af mennesker, der henvender sig til SF og spørger om, hvis man vedtager det her som lov uden at have svar på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det var en god og klog tale, hr. Jes Lunde holdt, og vi betragter det som en invitation til at diskutere denne sag sagligt, og da er udgangspunktet, at vi alle går ind for, at der skal være en effektiv selskabsligning, også mere effektiv end i dag, hvis det kan lade sig gøre. Godt! Men hvis det er udgangspunktet, hvorfor skal man så smadre en række effektive kommuners selskabsligning og få medarbejderne til at flygte væk, fordi man nu vil lægge det hele over i told- og skatteregionerne, som jo også har store forskelle i ligningseffektiviteten, kan jeg sige til hr. Jacob Buksti, for dér kan man sige nøjagtigt det samme, som er gældende for kommunerne: Selvfølgelig er der forskelle. Hvor der er mennesker, er der forskelle. Sådan vil det altid være.

Og i dag har Kommunernes Landsforening med socialdemokraten Anker Boye i spidsen klart protesteret imod, at man bryder en aftale med Kommunernes Landsforening, helt ensidigt bryder en aftale, idet man ikke vil fortsætte det samarbejde, der er mellem KL og Skatteministeriet om at effektivisere selskabsligningen, og det er det samarbejde, vi gerne vil tage udgangspunkt i og gerne vil fortsætte.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg beder for det første hr. Jes Lunde om at være opmærksom på, hvad der blev sagt i Skatteministeriets valg af den socialdemokratiske borgmester fra Odense i dag, nemlig at kommunerne under ingen omstændigheder vil være med til det her. De vil ikke være med til udlicitering, og det kan man jo så lægge vægt på eller ej.

For det andet spurgte hr. Jes Lunde, hvorfor vi ikke kom med nogle konkrete forslag, og så er jeg altså ked af at sige, at jeg må have udtrykt mig usædvanlig klodset, for jeg talte om, at alle de børsnoterede selskaber, altså selskaber med internationale relationer og selskaber, som har virksomheder i masser af kommuner, dermed kunne være udsat for forskellig ligning. Så jeg kom med et meget åbent tilbud, som omhandler i hvert fald de 1.000 største virksomheder i Danmark, og det synes jeg da var et udgangs-

punkt for diskussionen, og derfor er mit sidste spørgsmål til hr. Jes Lunde:

Når der nu ikke er penge i det her på finansloven, hvorfor skal vi så forhandle om det, og hvorfor skal vi så køre det igennem på ét døgn? Vi har første behandling nu, og vi skal skrive betænkning i morgen. Det er der da ingen mening i.

Og både Venstre og De Konservative har nævnt konkrete forslag, og vi vil gerne diskutere dem og forhandle om dem, og så er det altså udtryk for den yderste arrogance, hvis man vil stemme det her igennem med én stemmes flertal, og det vil man komme til at fortryde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Brixtofte spørger mig, hvorfor vi skal smadre gode og effektive kommuners ligningsarbejde.

Det skal vi ikke. Selvfølgelig skal vi ikke det. Selvfølgelig skal det her gennemføres på en sådan måde, at man *ikke* opnår det.

Så mente hr. Behnke, at jeg talte, som om det her var et beslutningsforslag, og sagde, at lovforslaget jo er, som det er: første, anden og tredje behandling, så er det vedtaget, bang, fær dig, og så kan statsministeren gå til dronningen med det, og så er det lov i Danmark!

Jamen vi har jo altså en første, anden og tredje behandling her i Folketinget, for at man kan have mulighed for at stille ændringsforslag, for at man kan have mulighed for at lave om på et lovforslag.

Og i SF er vi indstillede på at lytte til de kommentarer, der er til det her lovforslag både fra Venstre og De Konservative og fra de mange deputationer, som vi givetvis får fra Kommunernes Landsforening, fra skattechefer, fra HK/Kommunal, og hvad ved jeg.

Vi er indstillede på at lytte til dem, og de parter, der har noget fornuftigt at tilføje debatten, og som går ind for udgangspunktet: at der skal være et større statsligt element og et statsligt ansvar på det her ligningsområde, og at der skal være en øget effektivitet i det, de, der går ind for den dagsorden og ud fra det kommer med deres synspunkter, dem vil der blive lyttet til. Hvis man er klar over, at det er udgangspunktet, så kan vi snakke om mangt og meget.

Hvad angår tempoet for gennemførelsen af det her og detaljerne omkring hovedaktionærer og sådan noget, vil jeg henvise til skatteministeren og sige, at vi jo har en aftale med regerin-

gen. Vi har indgået en finanslovaftale, og den føler vi os helt klart forpligtede af, så om regeringen kan slække på tempoet for at give plads for en større debat om det her, må man diskutere med regeringen.

Formanden:

Hr. Kim Behnke og dernæst hr. Peter Brixtofte.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde ser bort fra den kendsgerning, at Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg er indkaldt til møde i morgen, hvor der skal afgives betænkning. Så den tid, hvor hr. Jes Lunde beskriver at der er muligheder for, at man kan komme med indlæg og stille ændringsforslag osv., eksisterer jo ikke. Det er jo ikke rimeligt at stille det krav til folk ude omkring, at de i løbet af i nat skal nå at komme med ændringsforslag og eksempler på, hvor galt det her kan gå.

Og når hr. Jes Lunde henviser til Kommunernes Landsforening osv., vil jeg sige, at de har jo været til møde i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Det fandt sted i morges, og de har været der og sagt, at det her går galt – med top-socialdemokrater i spidsen!

Kommunernes Landsforening har oven i købet gjort det, at den har stillet et konkret forslag om, hvordan *den* mener at det her kan gøres bedre, nemlig det såkaldte tipunktsprogram. Og jeg skal senere komme tilbage til, hvordan Fremskridtspartiet mener at det her kan gøres bedre.

Det er jo ikke sådan, at alle bare sidder med korslagte arme. Folk prøver i panik at nå at komme med på banen, inden der afgives betænkning i morgen, men hr. Jes Lunde har muligheden for at gå herop og sige: Vi afgiver ikke betænkning i morgen; vi giver det tid til efter jul, sådan at folk kan nå at tænke sig om.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

På Venstres vegne vil jeg opfordre til det samme.

Vi har haft besøg af Kommunernes Landsforening med den socialdemokratiske borgmester i Odense i spidsen, som på kommunernes vegne har fortalt, hvad det er, der er ved at ske. Og vi, der ved noget om, hvad der foregår i kommunerne, når det gælder skatteligning, ved, at det mest spændende og interessante område er erhvervslicensing, herunder ikke

mindst selskabslicensing, og at det er det, der tiltrækker de dygtigste medarbejdere.

Og det, der sker nu, er, at man fortæller kommunerne, at det skal kommunerne ikke have noget at gøre med i fremtiden, og det vil sige, at de medarbejdere flygter væk fra kommunerne til stillinger i erhvervslivet, og derfor gør man det personaleproblem, de allerede har i dag, endnu større, og det er en katastrofe for selskabslicensing i Danmark, og det er der altså nogle, der en dag kommer til at blive klandret for at de har været medvirkende til.

Det er så usagligt som noget, det, man er i gang med at gennemføre, og det skader Danmark, det skader vores skatteborgere, og det skader den retfærdige og gode ligning.

Formanden:

Hr. Jes Lunde og dernæst fru Elisabeth Arnold som ordfører.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen jeg vil da gerne afsløre, at vi også har læst de henvendelser, der allerede er kommet, og at vi er i en intens dialog med regeringen om, hvordan vi løser de problemer, der har været nævnt, og hvordan vi gør det på den klogest tænkelige måde. Og jeg vil gerne give det tilsagn, at det her skal selvfølgelig gennemføres på en sådan måde, at de gode miljøer, der er, ikke smadres; selvfølgelig skal det da det, og det er vi i dialog med regeringen om.

Men det er svært for mig at gå ind i debatten om tempoet for det her, fordi vi har en aftale med regeringen, for når vi har en aftale om finansloven, er vi jo nødt til at være loyale i forhold til aftalen. Så det er noget, som jeg vil være nødt til at diskutere med skatteministeren først, og det kan jeg jo så gøre om 10 sekunder, når jeg går ned fra talerstolen. Det er klart, at vi ikke vil øve vold mod nogle aftaleforpligtelser, vi har over for regeringen, men hvis skatteministeren mener, at det kan fungere med hensyn til at give det noget mere tidsmæssig plads, så er det fint for mig, men det må jeg lade være op til skatteministeren.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Og der bliver også lejlighed til at komme med korte bemærkninger til fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Som medlem af et regeringsparti har jeg med lidt forundring hørt på den udveksling mellem hr. Peter Brixtofte og hr. Jes Lunde, som lige har fundet sted, for jeg kan forstå, at der er bevægelser i terrænet. Men jeg må nu også indrømme, at jeg har hørt meldingerne tidligere i aften fra hr. Peter Brixtofte og hr. Flemming Hansen som indbyrdes meget forskellige. Så hvad det er for et kompromis, hr. Peter Brixtofte vil være med til, er stadig væk en stor gåde for mig.

Derimod står det helt klart for mig, hvad det er, hr. Flemming Hansen har tilbudt. Det var han meget præcis med, og det synes jeg da er interessant for én, som i øvrigt ikke har del i denne aftale, kan jeg se, for den skal jo åbenbart indgås mellem SF og V og K, kan jeg forstå på det hele.

Men med dette forslag om at ændre selskabs- ligningen tages der et skridt, som Det Radikale Venstre bifalder, for vi har længe været foruro- ligede over meldingerne om den meget forskel- lige ligningsindsats i kommunerne, og vi har været foruroligere over de røster om den manglende retssikkerhed i skattesystemet, som disse forskelle har givet anledning til.

Det giver utryghed hos borgerne, at der i de forskellige kommuner kan være en meget forskellig ligning af ensartede selskaber, og derfor har vi fra radikal side, da det blev bragt op af nogle af vores forligspartnere i finanslovforli- get, nikket og sagt: Det princip går vi ind for, det er vi med på, for vi synes, det er fornuftigt.

Og når forliget herinde så har indebåret, at man skulle gå i gang med det nu, har vi sagt: Det går vi så i gang med, for vi har ikke noget at indvende imod princippet om at flytte sel- skabsligningen for de større selskaber over i statsligt regi. Det synes vi er helt igennem for- nuftigt, og derfor har vi ikke haft noget at ind- vende imod den del af finanslovaftalen. Tvært- imod har vi bifaldet det.

Men hvad der så i øvrigt skal ske med de meldinger fra folk, der ikke har været med i forligsteksten her, bliver jo interessant at se. Måske forhandles der netop i disse sekunder tværs over gulvet. Det kan vi ikke rigtig gen- nemskue, men jeg er i hvert fald nysgerrig observatør til det spil, der foregår.

Formanden:

Så får hr. Peter Brixtofte sin korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Der er to punkter, der for mig og Venstre er afgørende, og det ene er spørgsmålet om nogle meget store firmaer i Danmark, som er interna- tionale, og som man må sige måske skulle lig- nes nationalt.

Venstre har forståelse for, at man godt kunne finde en ordning på det, men der er 70.000 sel- skaber, der kommer ind med den her vedtagel- se – 70.000 selskaber – og der er kun et meget lille antal selskaber, som opfylder de andre kri- terier. Derfor er det forkert at føre 70.000 sel- skaber ind under en forkert ordning af hensyn til nogle få hundrede. Det er det ene.

Det andet er, at jeg vil spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke også Det Radikale Venstre kunne tage udgangspunkt i det, som SF's hr. Jes Lunde var inde på, nemlig at i stedet for at tage som udgangspunkt, at man flytter det hele og ser, om man kan flytte noget tilbage ved en udlicitering, så vender det rundt og siger: Hvorfor flytte noget fra alle de kommuner, hvor det fungerer ordentligt? Hvorfor ikke komme ind de steder, hvor man måske så siger: Ud fra nogle kriterier synes vi ikke, det fungerer ordentligt, kunne vi ikke lave det om dér?

Men som det er i forslaget, starter man med at smadre alle selskabsligninger i alle kommu- ner, og derefter skal Told og Skat ud og udlici- tere det. Og dér har jeg Kommunernes Lands- forenings ord for, at der vil kommunerne ikke byde.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Elisabeth Arnold siger, at der er forskellige meldinger fra Venstre og De Konservative, men man kan jo så sige, at efter hr. Peter Brixtof- tes indlæg her er der ikke længere forskellige mel- dinger. Jeg tror, vi har sagt det samme. Vi har endda nævnt de samme 70.000 og ca. 1.000.

Og det, jeg gerne vi have belyst – det er til fru Elisabeth Arnold, men det gælder også fru Sonja Albrink – er, selv om jeg godt forstår, at når man laver en finanslovaftale, er det svært at ændre de holdninger, man nu har lagt sig på, men en finanslovaftale baserer sig jo normalt på noget økonomi, og vi har flere ordføreres udtryk for, der ikke er økonomi i det her, der vedrører finansloven, om det var så urimeligt at vente en måneds tid og lave et ordentligt stykke arbejde. Det har vi jo en meget god kutyme for i Skatteudvalget, synes jeg nok, og det plejer fru

Elisabeth Arnold da i allerhøjeste grad at medvirke til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu kan man jo høre, at der er bevægelse også hos hr. Peter Brixtofte. Der bliver straks udarbejdet nye modeller her under selve debatten, og det er noget af det, som vi af og til er ude for i skatteordførerkredsen. Der sker ting og sager, mens debatten foregår, og det synes jeg da som medlem af et folkestyre er utrolig spændende at være med til. Det er noget af det, der gør det sjovt at være herinde.

Og jeg synes, det er interessant at se, at både Venstre og De Konservative er på vild flugt fra deres tidligere meget stejle afvisning af det her forslag. Nu vil de gerne forhandle. Nu er der spændende ting i det. De vil gerne være med. Det er vi fra radikal side meget interesseret i, men der er selvfølgelig også andre parter at tage hensyn til. Der er en anden forligspartner, der er CD, der er SF, og dem må vi selvfølgelig også tale med.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er lige stærkt nok at sige, at vi er på vild flugt. Vi står ved en førstebehandling, og det har ikke været diskuteret før. Jeg gjorde som formand for Skatteudvalget den undtagelse at sige til organisationerne: Vi har så kort tid at behandle det på, at I gerne må komme i deputation, inden vi førstebehandler forslaget. Det gjorde de kl. 9.30 i formiddags. Så man kan da ikke sige, at vi er på vild flugt, fordi vi lægger op til at lave et stykke fornuftigt politisk arbejde.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Behandlingen af lovforslag nr. L 134 her er jo unægtelig en underlig sag. Store ændringer i det danske skattesystem har man lavet mange af igennem de senere år, men det har altid været sådan, at der har været lejlighed til, at man har kunnet diskutere tingene grundigt. For det viser sig jo netop ofte, at når først Folketinget laver disse markante ændringer, så kan man ikke overskue alle de sidevirkninger og følger-virkninger og bivirkninger, der opstår. Derfor skal man aldrig begive sig ud i at lave om på

systemerne umiddelbart før jul, hvor tingene skal hastes igennem. Det ville være langt klogere af regeringen, om man lader dette forslag overjule, lader det gå til anden og tredje behandling i januar måned, hvor der så er mulighed for, at alle kan blive hørt.

Men der er jo allerede nogen, der har ladet høre fra sig. Vi har Kommunernes Landsforening, som meget konstruktivt har lagt en såkaldt 10-punkts-plan frem for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, hvor de giver deres bud på, hvordan man kan få en mere effektiv ligning af selskaberne.

Vi er i Fremskridtspartiet ikke 100 pct. enige i det forslag. Vi mener, at den rigtige måde at løse problemet på, er, at man udvælger de store ofte multinationale aktieselskaber, der kan være problemer med, og at man så i Told og Skat har, skal vi kalde det et særligt rejsehold, som kan tilkaldes til de kommuner. I stedet for at det er kommunerne, der skal tilkalde rejseholdet, ja, så kunne det efter vores mening godt være sådan, at rejseholdet kom af egen drift og hjælp til med ligningen af disse meget store og ofte komplicerede selskabssager. For vi er da fuldstændig enig i, at en lille kommune, som pludselig får et meget stort aktieselskab som sin borger, ikke nødvendigvis har indsigt til at følge med i internationale skatteregler osv. og kan dermed komme til at overse ting i det selskabs regnskab.

Men løsningen er altså ikke den centralistiske model, som er blevet forelagt af regeringen. Som sagt synes Fremskridtspartiet, at rejseholdsordningen vil være den bedste, men vi synes også, at det, der ligger fra Kommunernes Landsforening, er overordentlig interessant.

Men hvad så med de mennesker, der står for skatteligningen i det daglige? Ja, der har vi fået en henvendelse fra Skattechefforeningen i Danmark. De går på tilsvarende vis ind og advarer imod, at man vedtager det her lovforslag. Det må dog trods alt gøre indtryk på en skatteminister, at hans egne skattechefer ude omkring i systemet ikke mener, det her er nogen god idé.

Vi har også fået henvendelse fra skatteanke-nævnene, altså den første klageinstans for kommunale skatteafgørelser, som siger, at det her kommer til at gå galt. Flere ordførere har allerede været inde på de steder, hvor det kommer til at gå galt.

Jeg har selv forsøgt at få hr. Jes Lunde til at svare, og vi kan håbe på, at ministeren vil svare på, hvad der vil ske, når den situation opstår,

hvor man har en hovedaktionær, og denne hovedaktionær bliver udsat for en lokal kommunal ligning og måske får godkendt en regnskabsdisposition. Derefter går aktieselskabet til ligning hos told- og skatteregionen, og dér bliver den pågældende regnskabstransaktion underkendt. Hvordan i alverden skal den mand og det selskab komme videre, når man ligger inde med to afgørelser på samme spørgsmål?

Det betyder, at der opstår nogle fuldstændig absurde situationer. Det betyder, at borgernes retssikkerhed vil blive krænket. Og det betyder, at Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg vil blive overdænget med breve fra disse folk, som siger: Hvad skal vi rette os efter?

Derudover opstår der det problem, at når man ikke længere ligner ens virksomheder i forskellig selskabsform på samme niveau, kan man blive udsat for, at ligningen bliver meget forskellig. Så det ønske om at få en mere ensartet ligning, som tilhængerne af forslaget har givet udtryk for, bliver ikke tilfældet med vedtagelsen af det her. Tværtimod kan vi risikere, at vi får nogle forskellige afgørelser. Det kan være to smedemestre fra samme by, som har deltaget i byggeriet af det samme fjernvarmeanlæg i kommunen, og så viser det sig, at de står med to forskellige afgørelser omkring deres regnskaber, to afgørelser, som Folketinget så kommer til at skulle rette ud.

Eller også sker der det, at alle sagerne havner i Landsskatteretten. Det er jo ikke sådan, at vores Landsskatteret i forvejen har for lidt arbejde at se til. Tværtimod er der stadig væk meget lange ventetider for at få sager afgjort i Landsskatteretten. Og så kan det altså ikke nytte noget, at man nu skal have Landsskatteretten som første klageinstans, særligt ikke når det jo viser sig, at skatteyderne får medhold i mange, mange sager.

Fremskridtspartiet kan derfor ikke støtte forslaget, og vi håber, at afslutningen af denne her førstebehandling kommer til at betyde, at skatteministeren går op og meddeler, at man giver den tid, der skal til, sådan at andre end lige de tre, jeg har nævnt, får mulighed for at give deres mening til kende, inden vi går til en anden og en tredje behandling af det her forslag.

Folketinget kommer simpelt hen til at fortryde, at vi nu har vedtaget det her lige før jul.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig i, at der er brug for at løfte ansvaret for ligningen af selskaber op på et højere niveau for at sikre en mere ensartet og effektiv ligning. Vi er enige i det foreslåede, at efter aftale kan det praktiske arbejde foretages i de kommuner, der har styr på det, og at det også oftest nok vil være sådan, at mindre virksomheder fortsat vil blive lignet på det kommunale niveau, medens større og mere komplicerede sager flyttes op i regionerne.

Vi er også enige i den forenkling, hvor ansvaret for skat, moms og afgifter samles i samme instans. Det giver ikke alene en forenkling, det giver selvfølgelig også, hvis man vil bruge det, en bedre mulighed for at afsløre snyd ude i virksomhederne.

Derfor er vi positive over for lovforslaget.

Vi er også enige i, at vi ikke skal forhaste os, forstået på den måde at hvis der er problemer, og det er der jo åbenlyst, bør vi give os den nødvendige tid til at få dem løst inden loven vedtages. Men jeg vil også godt sige på baggrund af den debat, der har været nu, at jeg synes, at hvis der skal gives tid til en ekstra behandling hen over jul, hvad vi er tilhængere af, så bør det være på et fælles grundlag, der går ud på, at vi er enige om, at det overordnede ansvar for ligningen af selskaber flyttes til statsligt niveau. Og så kan vi forhandle på det grundlag med de partier, der er enige i det. Ellers tror jeg, at det bliver en trænering, hvor man bare ønsker at forhale og eventuelt forpurre forslaget.

Derfor vil jeg også godt sige til V og K, som siger, at det kun er de store, der skal flyttes op på statsligt niveau: Nej, det er jo ikke rigtigt. Snyd organiseres jo typisk i mindre selskaber. Lad mig bare nævne med fare for igen at få en selskabstømmer i hovedet af hr. Peter Brixtofte, at selskabstømmerne jo helt udelukkende var mindre selskaber. Momssnyden, som i dag er en meget brugt måde at snyde det offentlige for penge på, foregår også i mindre selskaber. Og jeg tror, at hvis man går snydet igennem, vil man opdage, at det typisk foregår i de mindre selskaber.

Jeg kan godt nævne et eksempel på, hvordan jeg mener, at det kan gå grueligt galt, når vi har givet kommunerne ansvaret. En fjerdedel af alle de selskaber, der blev tømt af selskabstømmerne, passerede enten i startfasen eller i slutfasen Gentofte Kommune. En kommune her i landet med et par procent af landets befolkning havde

samlet en fjerdedel af alle selskabstømte selskaber over kommunens skatteligning. Derude skyldes i dag 400 mio. kr. på grund af selskabstømning. Det havde jo sådan set nok været en god idé, at det ikke var Gentofte Kommune, der af den ene eller anden årsag var lidt forsømmelig i de sager.

Men lad mig sige med det samme, at vi altså ikke har nogen tiltro til, at det at flytte det op på statsniveau i regionerne er en garanti for effektivitet og for, at der ikke er huller i administrationen. Jeg er sådan set bange for, at selv om det havde været told- og skatteregionen, der i den periode havde haft ansvaret for ligningen, havde det såmænd nok alligevel ikke stoppet selskabstømningen, og det er en helt anden historie. Vi har tiltro til, at der bliver større chance for effektivitet, når det bliver flyttet op, end der er i dag.

Sonja Albrink (CD):

Det gammelkendte mundheld »lighed for loven« gælder ikke bare for mennesker med forskellig baggrund, men selvfølgelig også for virksomheder uanset størrelse og geografisk placering.

En virksomhed skal hverken straffes eller begunstiges, fordi den ligger i en eller anden bestemt kommune, og derfor har CD under finanslovforhandlingerne med regeringen drøftet muligheden for at gøre selskabsligningen mere ensartet.

Det er klart, at opgaven kunne være grebet an på mange forskellige måder, som jo hver især har sine fordele og ulemper. Men som ministeren her har løst problemet, synes vi i CD, at ministeren deler sol og vind lige.

De kommuner, der har ekspertisen og tilstrækkelig arbejdskraft til at lave en ordentlig selskabsligning, skal fortsætte med det, og i de mange mindre kommuner, hvor der ikke er et eller ganske få større selskaber, er der simpelt hen ikke mulighed for at opbygge en ordentlig ekspertise og erfaring i selskabsligning, og jeg er sikker på, at alle er tjent med, at ligningen her bliver lagt i en større pulje.

Told og Skat skal sikre, at ligningen over hele landet bliver ensartet, og at forskelligartet indsats ikke gør det mere fordelagtigt for selskabet at ligge i en kommune frem for i nabokommunen. Det har bestemt ikke været meningen med en kommunal selskabsligning.

Endelig synes jeg også, at det er værd at bemærke, at der ikke er lagt op til nogen

ændring i den kommunale andel af selskabsskatterne, så CD kan give sin tilslutning til skatteministerens forslag, selv om der naturligvis godt kan være nogle detaljer, som vi skal se på under udvalgsbehandlingen.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det har været en til tider ophidset debat. Jeg har noteret mig, at ordføreren fra et af de store oppositionspartier har gentaget sig selv meget med meget stærke ord. Det skal være ham til-ladt.

Man skal jo engang imellem puste sig lidt op, og lejligheden er så benyttet ved det her lovforslag.

Må jeg minde om, at det indholdsmæssige tema, hvis man må tillade sig at bruge det ord, nu er det jo det konkrete lovforslag, vi taler om, jo ikke er nyt. Det er en gammel, gammel trav, vi tager op. Nu tager vi det op som et lovforslag, men der er jo ikke mange nye aspekter i det. Der er ikke meget, som kommer bag på folk med hensyn til informationen, med hensyn til forudsætningerne for, at lovforslaget er kommet frem.

Kommunerne og staten har igennem mange år haft aftaler, har forsøgt at indgå aftaler om at få effektiviseret den kommunale ligning specielt på selskabsskatteområdet. Jeg vil ikke sige, at området har været præget af dynamik. Jeg vil ikke sige, at det er min erfaring i de tre år, jeg har medvirket, at kommunerne har vist nogen særlig imødekommenhed over for staten. Jeg vil hellere sige det på den måde, at kommunernes repræsentanter, forstået som KL, ikke på nogen måde har udvist nogen særlig stor interesse i at få det her fremmet. Det er en konstatering, og jeg har meget svært ved at forestille mig, at nogen skulle kunne sige noget andet.

Der er selvfølgelig også væsentlige interesser i det her. Jeg har hørt, at det kommunale selvstyre nu trædes under fode. Hvis man ved det kommunale selvstyre forstår muligheden for, at man sådan lidt mere gennem samtale osv. efter visse forskellige principper taler om tingene og beskatningen, er det rigtigt, at vi ikke er med på det kommunale selvstyre. Det her er en meget seriøs statslig problemstilling, og vi er meget interesseret i at få det i gang.

Kommunerne, forstået som KL og de samtaler, vi har haft med KL, har haft adskillige muligheder for at bringe tingene i orden. Når jeg så for godt et års tid siden indgik en aftale med KL, som jeg nu bliver klandret for flere

gange at være løbet fra, så synes jeg, at det hører med til fuldstændigheden af billedet, at der ikke er tale om, at jeg ensidigt er løbet fra en aftale. En hel del aspekter i forbindelse med aftalen er også blevet ændret, ikke på mit initiativ, men på andres initiativ.

Derfor synes jeg, at vi skal være helt på det rene med, at det her ikke skal være en udskældning om, at nogen er løbet fra en aftale, for der skal flere til, og det har der også rent faktisk været tale om. Men det vil jeg ikke gå ind i, for jeg synes ikke, det er et interessant og spændende tema i relation til denne væsentlige problemstilling.

Det, der har optaget mig meget, er at gøre det klart, at det ikke indtil nu på trods af den store vilje og velvilje, som jeg har hørt fra KL's og andres side, er lykkedes os at få en klar ansvarsfordeling, at få elimineret eller i hvert fald få formindsket den meget store variation i den kommunale ligningsindsats på selskabsområdet, som rent faktisk har kunnet konstateres og ved flere lejligheder er blevet konstateret.

Mange har fortalt om det her. KL har såmænd selv accepteret det, men jeg synes ikke, at viljen har vist sig at være til stede. Så får vi nu at vide, at der lige pludselig er en meget stor interesse. Lad os nu se, hvor meget den holder, når det kommer til stykket. Jeg er i hvert fald ikke overbevist om, at der er en ægte dybfølt ny interesse i KL for at ændre andet end marginalt på det her – og det i lys af den trussel, som de åbenbart opfatter det som, når vi vil løfte ansvaret over i det statslige regi.

Det er også blevet sagt, at vi bør diskutere det med alle relevante grupper. Det kan jeg sige at regeringen er i fuld gang med. Vi har drøftet det flere gange med personalegrupper og med KL's repræsentanter, så jeg er fuldstændig bekendt med de forskellige synspunkter. Vi er også meget interesseret i at respektere synspunkterne. Et af synspunkterne blandt personalerepræsentanterne er, at man meget gerne af hensyn til – hvad skal vi kalde det – overskueligheden af egen fremtid ser, at vi får en så hurtig en afgørelse som muligt.

Det, jeg ikke vil medvirke til, er en langsom og langsom trækken denne her problemstilling i langdrag. Vi kender problemstillingen til bunds. Alle, der har beskæftiget sig med skat, kender problemstillingen. Der findes en række analyser. De er debatteret. De er bekendt. Problemstillingen er i stor udstrækning kendt.

Så kommer der nogle enkelte indvendinger, herunder spørgsmålet om, at der nu ikke mere vil være mulighed for, at man kan ligne et hovedaktionærsselskab hos den samme instans. Det vil jeg så stille mig tvivlende over for som generelt princip. Det, der er pointen, er jo, at vi lader den statslige ligning – det statslige system – overtage ansvaret. Men det har hele tiden været sådan, at pointen er, at opgaverne skal uddelegeres til de kommuner, som er i stand til at løfte ligningen på en kvalificeret måde. Det er det centrale, og derfor vil masser af ligning af hovedaktionærsselskaber forsætte, hvis den har fundet sted i samme kommune.

Herudover kan man sige, at det jo altså ikke er sådan, at en hovedaktionær og hans selskab med nogen selvfølghed behøver at ligge i samme kommune. Og dér kan en statslig ansvarsgørelse i større udstrækning bidrage til at koordinere det her rigtige princip. Så jeg mener, at man skal være meget stivsinnet, hvis man ikke tror, at dette problem kan løses, så man i høj grad får samme ligning af selskab og hovedaktionær på samme måde eller får det koordineret på en måde, så det fastholdes.

Der har også været stillet spørgsmål ved – hvad skal man sige – de ændrede klageveje, som vil betyde, at man får forskellig klagevej afhængig af, om man er organiseret som selskab eller som selvstændig. Sådan nogle ting kan også løses, hvis man har viljen. Hvis man har viljen til at se, at de her ting godt kan løses på en fornuftig måde, så kan det også løses, uden at man gør vold på det hele, og uden at man behøver at falde tilbage til det gamle position, hvor KL bestemmer omfanget af og tilbuddet i ligningen.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg går meget ind for klar ansvarsfordeling. Det synes jeg ikke man har kunnet konstatere i de taler, som De Konservatives og Venstres ordførere har bidraget med. Det, der er afgørende for mig, er, at der er en klar ansvarsfordeling, så man ved, hvem der har ansvaret for det, og så der er en uddelegering til de kommuner, som er i stand til at honorere kravene og løfte opgaven. Det synes jeg er et godt princip.

Imidlertid kan man diskutere hastigheden med hensyn til behandlingen af lovforslaget. Jeg vil ikke beskyldes for at have tromlet det igennem, og derfor kan jeg sige, at jeg i lyset af de synspunkter, der er blevet fremført af de partier, som har vist interesse for forslaget og interesse for at løfte ansvaret over i den stats-

lige ligning, vil invitere til fornyet diskussion, således at vi kan få debatteret problemstillingen igennem.

Men det er ikke – og det har jeg også aftalt med de partier – meningen, at det her skal bruges til at trække sagen i langdrag, sådan som vi har set det gang på gang i forskellige sammenhænge, når det her tema har været oppe. Alene af hensyn til de ansatte er det vigtigt, at det bliver gjort hurtigt. Jeg vil ikke insistere på, at vi skal have afsluttet sagen før jul, men jeg vil insistere på, at den afsluttes hurtigt. Det er altså min meddelelse her.

Princippet er, at det overordnede ansvar skal flyttes over i staten. Hvordan vi så skal delegerede opgaverne ud til kommunerne er et tema, som kan debatteres, og jeg vil sige, at det i høj grad er sådan, at en masse kommuner vil forsætte med det arbejde, som de har. En masse kommuner vil være i stand – fuldstændig som de gør det i dag – at have ansatte, der arbejder seriøst og godt. Det ved jeg at de gør ude omkring i kommunerne. Det skal de forsætte med, men det skal være sådan, så det er det statslige ansvar, der står i spidsen. Først da kan vi sikre, at det ønske, som vi åbenbart alle sammen nærer, nemlig at selskabsligningen bliver forbedret som helhed, også kan opfyldes.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal starte med at sige, at skatteministeren indledte med en meget morsom bemærkning om, at nogle af de borgerlige ordførere gentager sig selv. Jeg registrerede nemlig, at hr. Buksti var oppe otte gange og fortælle om Rigsrevisionens beretning af 13. maj 1997. Den står anført i lovforslaget, så den kender vi godt.

Så skal jeg rose skatteministeren, fordi han har indset fornuften i, at vi får forhandlet om det her. Jeg vil gerne igen tilkendegive, at vi ikke trækker noget i langdrag. Skatteministeren kan sige, at vi er færdig den 1. februar eller den 1. marts, og så er vi færdige. Hvis skatteministeren inviterer til forhandlinger, så kommer vi. Vi håber, at han inviterer, så kan vi godt sammen nå et rimeligt resultat. Det tror jeg på.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, bare til vores forståelse af, hvad den konservative ordfører giver udtryk for, vil jeg spørge: Betyder det, hr. Flemming Hansen her siger, at hr. Flemming Hansen og Det Konservative

Folkparti accepterer det overordnede princip om, at man flytter ansvaret for selskabsligning fra kommunal regi til statslig regi? Det er det, der er indgangsbilletten til, om vi overhovedet kan tale sammen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har overhovedet ikke taget stilling til nogle af de ting, vi skal diskutere. Jeg har sagt: Vi er åbne for en diskussion. Jeg nævnte i min ordførertale alle disse virksomhedstyper, som jeg synes skulle ind under det statslige regi, men jeg synes ikke, at bageren skal ind under det statslige regi. Det sagde jeg vistnok meget tydeligt.

Jeg bad om en forhandling, og skatteministeren har tilkendegivet, at det vil han gerne. Det er vi meget, meget tilfredse med, og det er en rimelig måde at have et demokrati på.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal bare konstatere, at den konservative ordfører altså mener, at han kan deltage i nogle forhandlinger uden klart at have accepteret det grundlag, forhandlingerne foregår på.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Brixtofte som ordfører.

Peter Brixtofte (V):

På Venstres vegne vil jeg godt kvittere for skatteministerens tilsagn om, at vi og de partier, der har stået bag tilsagnet, bruger lidt mere tid. Det er ikke et forsøg på at træner noget som helst. Det kan godt gå rimelig hurtigt.

Jeg vil også bare sige, at når man gennemlæser den model, som er foreslået, og man tænker på de ansatte i de kommunale skatteforvaltninger, så er det ikke sådan, at de ønsker det her forslag gennemført lynhurtigt. Tværtimod, de er faktisk imod det. HK Kommunal har været i deputation og sagt, at de går klart imod. Skattecheferne har været i deputation; de går klart imod. De politiske ledere – med socialdemokratiske borgmestre i spidsen – går klart imod. Hele den kommunale sektor – de ansatte, cheferne og politikerne – er imod det her forslag. Der er ikke noget ønske om, at det skal afklares hurtigt.

Dernæst er det sådan, at hvis man gennemfører forslaget, som det ligger, så er der ikke tale om at gennemføre noget hurtigt. Så er der

tale om en lang, sej død. For det, det drejer sig om, er, at man overlader opgaven til told- og skatteregionerne, og så skal de lave licitation, hvor nogle kommuner så kan byde på opgaven. Det vil sige, at man i hver kommune skal sidde tilbage med en usikkerhed og et antal ansatte, som forhåbentlig stadig væk er der og har noget med selskabslicensing at gøre: Vinder vi nu den licitation, eller vinder vi den ikke?

Det vil sige, at man trækker pinen langt ud med det forslag, der ligger, fordi man på den måde laver en kæmpe usikkerhed for alle de kommunalt ansatte. Det kan så være, at man vinder den i første omgang; men for hvor længe er det? 2 år? 3 år? Og hvad så efter 2-3 år? Skal den så udbydes igen? Skal de kommunalt ansatte så igen ud i en licitation? Jeg spørger, for det er jo virkelig at stille de kommunalt ansatte i en meget dårlig situation og pine dem i meget lang tid.

Så hvis man vedtager forslaget hurtigt, så udsætter man de kommunalt ansatte for en lang, sej død, og det er ikke rimeligt at behandle vores dygtige kommunale medarbejdere på den måde.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er altså sådan, at vi andre medlemmer af Skatte- og Afgiftsudvalget også både har læst bilagene og hørt på deputationerne, inkl. dem, der var ledet af fremstående socialdemokratiske borgmestre, som det blev sagt heroppefra.

Nu kan jeg forstå, at den fremtrædende Venstreborgmester i Farum også er en stærk modstander af forslaget her, men jeg har indimellem forstået, at den samme borgmester også er en stor tilhænger af udlicitering. Det gælder åbenbart ikke på det område. Jeg kan derfor ikke dy mig for at spørge hr. Peter Brixtofte som ordfører for partiet Venstre om, hvad hr. Peter Brixtoftes og Venstres holdning egentlig er.

Jeg kunne ikke høre, om Venstre gik ind for, at man skal forhandle om det her eller ej.

Vi hørte bare hr. Peter Brixtofte puste sig op for sjette gang med høj stemmeføring. Mener Venstre og hr. Peter Brixtofte, at man skal flytte ansvaret for selskabslicensing fra det kommunale regi over til det statslige regi? Mener hr. Peter Brixtofte og Venstre, at der er noget at forhandle om eller ej?

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Hvis man gennemførte det her forslag, går Folketinget ind for, at man udliciterer ligningsopgaven i Danmark også til private firmaer, og ifølge den viden, vi også i dag har fået fra Kommunernes Landsforening, også i EU-licitation. Det er nemlig omfattet af tjenesteydelsesregulativet og den ydelse, man skal byde på, overstiger 4,5 mio. kr. over en 3-årig periode. Det vil sige, at staten så hvert andet år eller hvert tredje år skal udbyde ligningsopgaven internationalt til firmaer og til kommuner.

Det er ikke en rimelig måde at behandle de kommunalt ansatte på. Hvis man ønsker det, bør man træffe en beslutning én gang for alle og sige, at det ikke skal ligge i kommunen, eller også skal man sige, at det skal ligge i kommunen, og så er det afsluttet. Man kan ikke bede en kommune og dens ansatte om at skulle byde på det samme job hvert eneste år. Det vil så sige, at når den ikke får opgaven, skal den afskedige sine kommunalt ansatte. Det er ikke en måde at behandle sine offentlige ansatte på, og det er i hvert fald ikke Venstrepolitik, skal jeg hilse og sige.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Vi er tæt på juletiden, men jeg synes ikke, at vrøvlet behøver at blive så omfangsrigt. Der er ikke på nogen måde tale om noget som helst, der har med udlicitering at gøre i den udgave, som hr. Peter Brixtofte udlægger det. Der er alene tale om, at to myndigheder – et statsligt regi og et kommunalt regi – som har myndighedsbeføjelser, aftaler, hvordan opgaven skal fordeles mellem dem. Det er den statslige myndighed, der har ansvaret og udlægger det efter aftale til en anden offentlig myndighed. Alt det pjat med EU's udliciteringsregler osv. vil jeg sige er noget, som vi ikke behøver at diskutere overhovedet.

Jeg synes også, det er en måde at afspore problemstillingen på. Det er altså ikke relevant at komme ind på den slags overvejelser. Det er spørgsmålet om, at to myndigheder aftaler en arbejdsdeling, og det er altså det, det drejer sig om. Så jeg synes, hr. Brixtofte skal komme ind på sporet igen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig i mange af de bekymringer, hr. Peter Brixtofte gør sig vedrørende de

kommunalt ansattes vilkår i forbindelse med udliciteringer og gentagne udliciteringer som dem, der blev gennemført under VK-regeringen i sin tid, og derfor vil jeg godt stille hr. Peter Brixtofte det ganske enkle spørgsmål: Gælder denne omsorg for de kommunalt ansatte og disse bekymringer over konsekvenserne af udliciteringen kun de ansatte i skatteforvaltningen? Gælder omsorgen også ansatte på sygehuse, ansatte i vejafdelinger, alle mulige andre kommunalt ansatte, eller er det kun en lille gruppe?

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er sådan, at der er vedtaget et EF-direktiv om virksomhedsoverdragelse, som er omsat til lov om virksomhedsoverdragelse, og det følger man naturligvis også i kommunerne, når man udliciterer.

Det betyder, at når man udliciterer en bestemt offentlig opgave til et privat firma, skal alle de ansatte, der hidtil har beskæftiget sig med den opgave i kommunen, ansættes i det private firma med de samme lønforhold, inden for det samme overenskomstområde og efter de samme aftaler.

Det er den holdning, jeg synes er den rigtige, og det vil sige, at hvis staten vil overtage ligningsarbejdet fra kommunerne, skal man jo gøre det rigtigt og sige, at nu overtages told- og skatteregionerne fra kommunerne, og dermed må alle medarbejderne fra kommunerne også overtages, sådan at alle medarbejderne overføres til told- og skatteregionerne i henhold til den lov om virksomhedsoverdragelse, som er gældende.

Min omsorg er altid gået på, at uanset hvad man udliciterer, skal man tænke på medarbejdernes ve og vel, og det vil sige, at de naturligvis ikke skal lide under, at det er en anden, som skal udføre opgaven end tidligere, hvad enten det er staten i stedet for kommunerne eller private i stedet for kommunerne. Men jeg er meget imod det, som bliver foreslået her, hvor der bliver en skalten og valten med vores kommunale medarbejdere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af forskellige punktafgiftslove. (Afgift af flasker, dunke og karburatorsprit, forhøjelse af visse punktafgifter, ændring af snitbredden for tobak samt ophævelse af afgiftsfritagelse for slagger).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 9/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Dette lovforslag er et resultat som også de tidligere lovforslag her i dag af finanslovforhandlingerne mellem regeringen og henholdsvis CD, SF og hr. Jacob Haugaard, og det er samtidig en ændring af de tidligere fremsatte lovforslag om en række punktafgifter og emballageafgifter.

I forhold til de oprindelige forslag betyder det nye forslag, at den påtænkte forhøjelse af afgiften på røgtobak falder bort, at den påtænkte forhøjelse af afgiften på is og chokolade halveres, at der ikke lægges afgift på køler- og sprinklervæske, samt at der lægges en generel afgift på nærmere definerede flasker og dunke til detailsalg, dog ikke dem til mælk og medicin.

I Socialdemokratiet støtter vi lovforslaget og ændringerne i forhold til de tidligere forslag, men vi er naturligvis åbne over for overvejelser, som kan forbedre afgifterne, og vi er i den forbindelse opmærksom på, at Miljøstyrelsen arbejder med en redegørelse for emballageafgiften generelt og vil derfor være åbne for en eventuel revision af afgifterne i forbindelse med denne rapport's fremlæggelse.

Peter Brixtofte (V):

Det er jo så banalt, at det er til at græde over. Nye afgifter, ja, og hvad er det næste? Jeg håber